

Средиземноморски сокол *Falco eleonoraе*

Визуално проучване на дневната миграция

По време на есенната миграция през 2012 г. са наблюдавани четири средиземноморски сокола. Една птица е видяна на Дуранкулак, а другите са от района на Бургас – 2 индивида на Атанасовско езеро и 1 при село Ветрен. Три от птиците са отчетени в средата на август, а четвъртата на 30.09.2012 г. Височината на полета е твърде различна – две птици до 50 м., една на 300 м. и една на 800 м.

Ловен сокол *Falco cherrug*

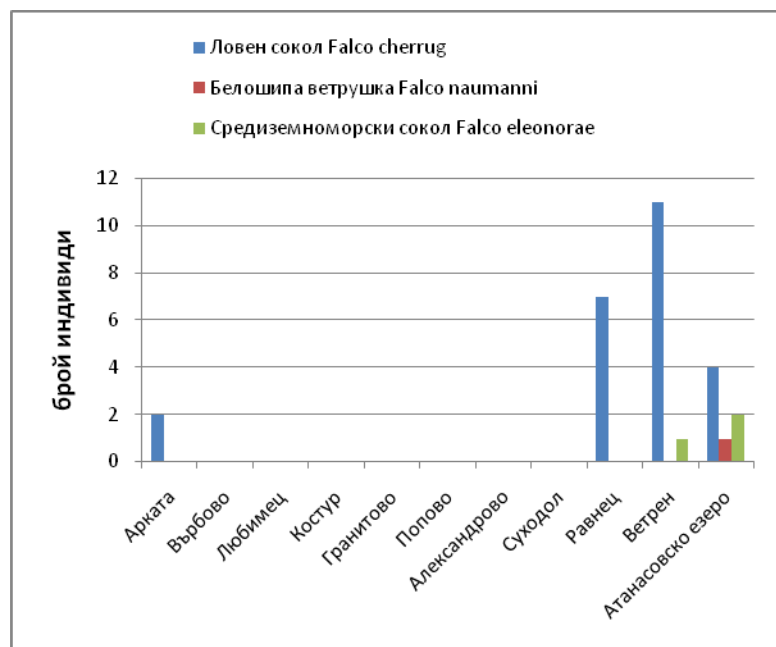
Описание на вида

Мигриращ, зимуващ и вероятно гнездящ в нашата страна вид. Прелита единично. Отчитайки факта, че популацията през последните години в някои страни се увеличава (Унгария, Украйна и др.), то вероятността да се отчетат все повече птици от този вид е голяма.

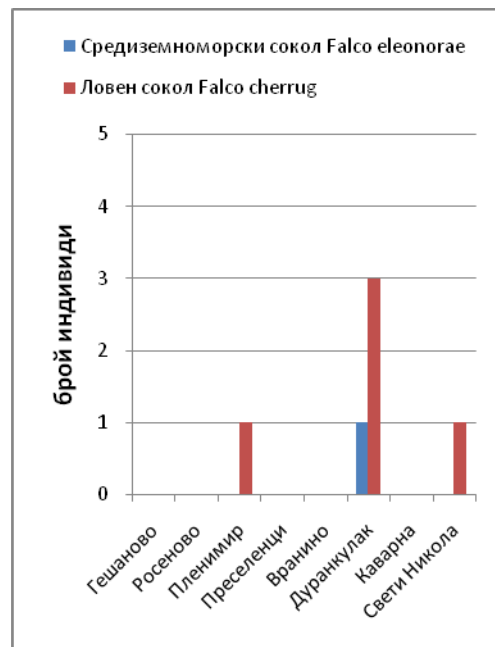
Визуално проучване на дневната миграция

Численост и фронт на миграцията през Южна България и Добруджа

По време на есенната миграция 2012 г. са установени да прелитат 29 индивида. От тях 5 са отчетени в Добруджа (3 на Дуранкулак, по един на Пленимир и Свети Никола). Останалите 24 са регистрирани в Южна България – Ветрен, Равнец, Атанасовско езеро, Арката. Съпоставяйки данните от наблюденията от Добруджа и Южна България може да се приеме, че се касае за различни индивиди. Установената обща численост представлява 72% от прелитащата популация на вида по западно-черноморския прелетен път Виа Понтика. Най-много ловни соколи са отбелязани при Ветрен – 11 инд. (фигура 138).

А/ Южна България

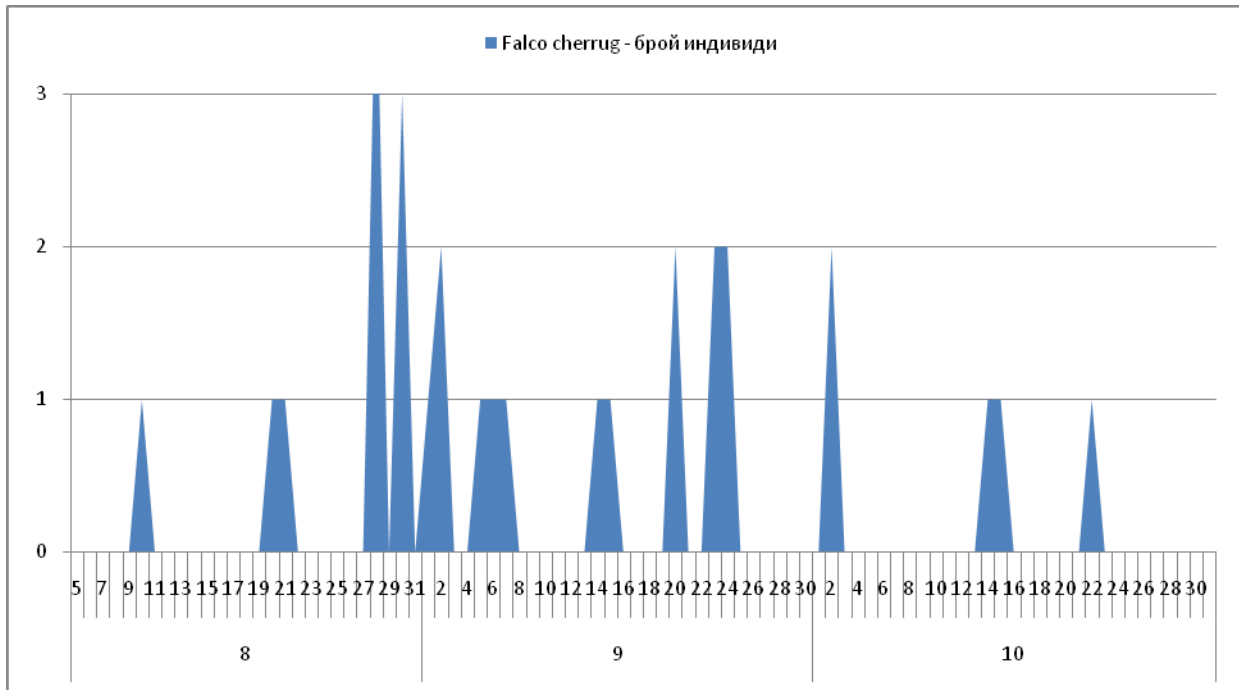
Б/ Добруджа

Фигура 138. Фронт на миграцията на ловния сокол, средиземноморския сокол и белошипата ветрушка през есента на 2012г.

Интензивност и динамика на прелета на вида в периода на изследването

Сезонна динамика

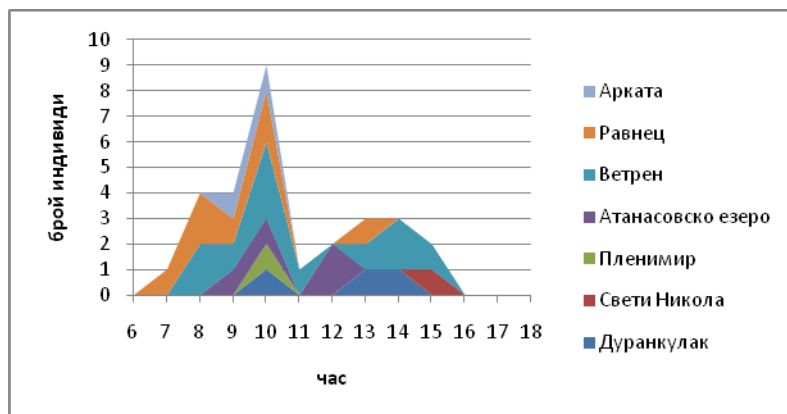
Основната част от ловни соколи са преминали над района на проучване през септември – 14 индивида. През август са преминали 10, а през октомври – 5 индивида. Най-рано ловен сокол е наблюдаван на наблюдателната точка Дуранкулак (1 индивид) на 10.8.2012 г., а най-късно - при Свети Никола на 22.10.2012 г. – 1 птица. Най-много соколи за един ден са описани на 28.8.2012 г. – 4 и на 30.08.2012 г. – 3. (фигура 139)

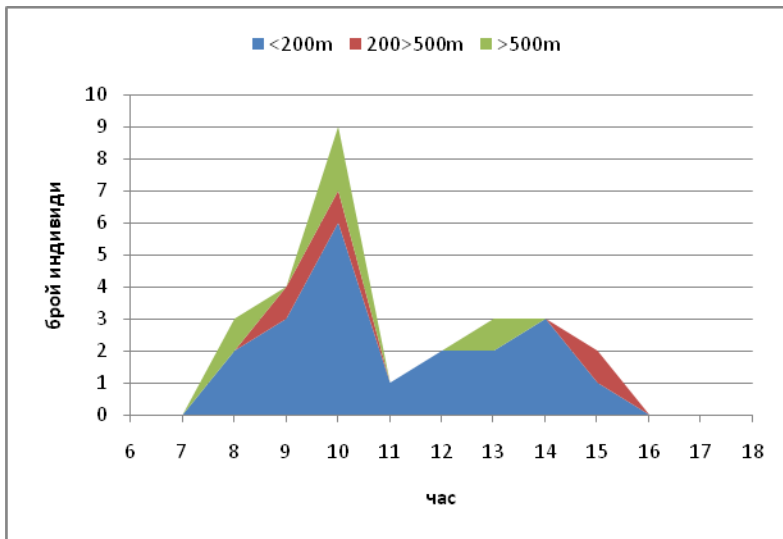
Фигура 139. Сезонна динамика на прелета на ловния сокол през есента на 2012 г.

Дневна динамика

В рамките на деня ловният сокол е наблюдаван да прелита най-вече към 10 ч., когато са преминали 9 индивида. Като цяло по-голямата част от птиците са отбелязани до обяд (фигура 140). Както сутрин, така и след обяд повечето птици са мигрирали на височина до 200 м. (20 индивида). (фигура 141).

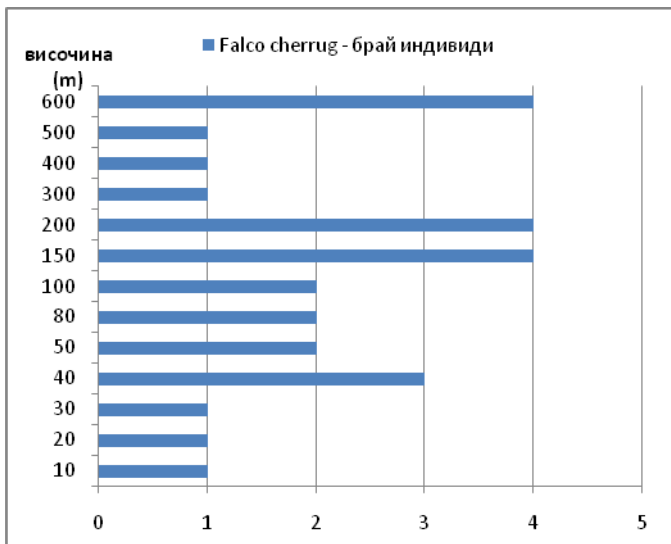
Фигура 140. Дневна динамика на прелета на ловния сокол през есента на 2012 г.

Фигура 141. Връзка между дневната динамика на прелета на ловния сокол и височината на полета по време на есенна миграция 2012 г.

Височинно разпределение на прелитащите реещи птици

По време на есенната миграция 2012 г. в Южна България и Добруджа ловните соколи са наблюдавани да прелитат на височина от 10 м. до 600 м. Най-често птиците са наблюдавани на височина 150 м., 200 м. и 800 м. – по 4 индивида (фигура 142). Болшинството от ловните соколи (69%) са отбелязани до 200 м. височина.

Фигура 142. Височина на полета при ловния сокол по време на есенната миграция 2012 г.

Миграционни потоци

Седем от регистрираните ловни соколи са наблюдавани да прелитат в направление североизток – югозапад, пет от птиците – в направление юг. Наблюдавани са и птици с посока на полета север, североизток, северозапад, запад. Ловният сокол понякога се задържа до няколко дни в една територия по време на миграция, за да ловува, затова вероятно част от наблюдаваните птици не са имали характерното за далечните мигранти направление на прелета.